

נולד ב - 10.11.1923

נפטר ב - 28.11.2012

היה נשוי ללאה הלבין

אב לתמר פריש, אמנון,
ניצה מנו ונורית קרן

לזכרו של אבא כתב אמנון

אבא יהושע, או שייקה בפי כל.

אבא היה אדם מיוחד בכל המובנים, הקרין חום ואהבה לסביבתו, תמיד היה מוכן לתמוך ולעזור ללא תנאי. ואכן כל הסובבים הגיבו בהתאם ואהבו אותו. אבא היה אהוד וחבר אמת של כולם. אבא היה איש המעשים, אשר כל ימי חייו בנה, חי ופעל בצנעה, ועל-פי הכרתו. בגיל צעיר עשה אבא החלטה אידיאולוגית ופעל לאורה כל חייו.

אבא נולד בתחילת שנות העשרים בחאן בחדרה. הוריו היו ציונים אשר עלו לארץ מאוקראינה בעקבות מלחמת העולם הראשונה והפרעות ביהודים שבאו בסופה. אביו היה עגלון ונגר, שהתמחה בבניית עגלות. לאבא שלושה אחים: צביה ז"ל, ינה ופנינה.

אבא גדל במושבה חדרה בתקופת המנדט, כילד ניצל בפרעות 1929 בחיפה התחתית, בעת ביקור משפחתי. אבא למד בבית-חינוך לילדי עובדים ובהמשך נשלח ללמוד מסגרות בבית-הספר הטכני שליד הטכניון. בתקופה זו חי עם סבתו בחיפה. חדרה הייתה עדיין מושבה אשר בה חנו קיבוצים לפני עלייתם על הקרקע והם אלה אשר גייסו את הילדים והנוער לתנועת שומר הצעיר.

מגיל עשר היה אבא חבר בתנועה. בגיל 17 הפסיק את לימודיו, חזר לחדרה, והיה לראש הקן בחדרה. מהפך זה היה קשה להוריו כאנשים מאמינים, אשר דרך התנועה והקיבוץ הייתה מנוגדת להשקפת עולמם. בתקופה זו הכיר את אימא, שהגיעה עם משפחתה מירושלים והצטרפה לתנועה. הקבוצה החדרתית חברה

לקבוצה תל- אביב וביחד הקימו את "גדוד השדה"

באמצע שנות הארבעים עבר אבא עם חלק מגדוד השדה כהשלמה לקיבוץ בית-אלפא. הם חיו בתנאים קשים, פעלו וחברו לבני הקיבוץ. מהר מאד התגלו מסירותו, אחריותו וכישרונו המקצועי. אבא השתלב בכל התחומים של חיי הקיבוץ. צמח והתפתח כמסגר אומן והיה חלק מאלו שבנו את הקיבוץ. רבים מהמבנים, הסככות, העגלות והציוד בקיבוץ ובענפי המשק השונים, נעשו על ידו, חותם עבודתו נראה בכל פינה. אבא גם נודע כאורז מיומן של תיבות הפרי לייצוא. כל ימי חייו, כל עוד יכול, היה אבא אדם עובד, יוצר, ומעורב בחיי הקיבוץ.

אבא עסק ואהב ספורט. היה כדורגלן לפני קום המדינה, ליווה וניהל את קבוצות הכדורסל (בחדרה ובבית אלפא) שהגיעו להישגים יפים, הנחיל לנו את האהדה להפועל תל-אביב, ובעיקר השתתף בהתלהבות בספורט העממי לסוגיו, אהב לעשות זאת אתנו ועם הנכדים.

במהלך שנות הארבעים הגיעה אימא לביקור בבית-אלפא וקשרה את גורלה עם אבא. היה ברור לה שהחיים עם אבא כוללים את הקיבוץ. החתונה נערכה בשנת 1947 וכמנהג אותם ימים הייתה מאוד צנועה, עם המשפחה הקרובה, והתקיימה בבית העירייה בתל-אביב.

אבא, יחד עם אימא הקמתם ובניתם קן משפחתי ובית חם. יצרתם משפחה תומכת, מעורבת, ובעיקר מלאת שמחה, אהבה, ונתינה ללא גבולות. יחד עם אימא דאגתם לשמור על קשרים חמים עם המעגל הרחב של המשפחה הענפה בכל הארץ. גם להם עזרת ככל יכולתך וללא חשבון. יחד עם אימא הבאתם את הוריה לבית-אלפא וטיפלתם בהם במסירות, כך שיכלו לסיים את חייהם הסוערים בשלווה, בכבוד ובאהבה. וכך, עם השנים, נולדו לכם ארבעת הילדים - אמנון, תמר, ניצה ונורית. אבא, היית שלם עם הלינה המשותפת ומסגרות החינוך בקיבוץ. ליווית אותנו בכל שלב, באהבה ובמעורבות ללא גבולות. תמיד תמכת בנו והיה מאושר בכל מה שעבר על כל אחד מאתנו, בכל מקום בו בחרנו לחיות. היית החבר הכי טוב שלנו. אתו יכולנו לשוחח ולהתייעץ על הכול. היית כל-כך אהוב על כולנו. בהמשך הגיעו למשפחה בני הזוג - עירית, אילן, אלי ודורון.

המשפחה גדלה והתרחבה בנכדים: קרן, אפרת, ירון, רותם, הילה, שגיא, עדי, אביטל, איתי, חן, רע, דורין, גוני ועמית. ולימים נוספו למשפחה גם בני זוגם של הנכדים: ירון, ניר, ברק, רוני, החברים והחברות. ונולדו הנינים: יונתן, נוגה, גלי, רותם, ענבר, אופיר, מאיה ויוחאי. ראית כיצד משאלת ליבך לבניית משפחה חמה ורחבה מתמלאת, והכול בשמחה ובאהבה. במקביל ראית כיצד הקיבוץ גדל ומתבסס, אולם בשנים האחרונות דאגת מאד למצבו וכיוון התפתחותו.

אבא, הגורל היכה בך במהלך 20 השנים האחרונות בהן תקפה אותך המחלה. אתה, כאדם עובד ויוצר, איבדת לאט לאט את יכולות העשייה, העצמאות והדיבור. אתה ואימא נאבקתם והתמודדתם בגבורה ועשיתם הכול על-מנת לשמור על איכות חייכם ואושרכם.

את השנים האחרונות העברת בבית הסיעודי, בו קיבלת טיפול מסור ומכובד מצוות העובדים החם והתומך בבית-אלפא, לו אנו מודים מקרב לב. שוב אפשר היה לראות עד כמה חזק היית - לא ויתרת. גם כאן שום דבר לא יכול היה לנתק את הקשר האמיץ שהיה בינך לבין אימא. במצבים הכי קשים אי-אפשר היה להפריד בניכם, עד פטירתה של אימא, ואתה לא מוותר ממשיך במאבק לחיים בעקשנות. עכשיו תם המאבק. אתה מובא היום למנוחה ושלווה על-ידי אוהביך, יקיריך ומוקיריך. אבא, נזכור אותך כאדם אמיץ ולוחם, אדם טוב-לב, חם, אוהב, נותן ובונה, אהוב על כולם ובעיקר על משפחתו. אנחנו מבטיחים לך אבא, להמשיך ולשמור על ערכי החיים אותם הנחלת לנו ביחד עם אימא. נזכור אותך כולנו, כל המשפחה הגדולה שלך, ונמשיך לאהוב אותך בכל ליבנו.

נוח על משכבך בשלום! באהבה ענקית,

שלך - ילדיך: אמנון, תמר, ניצה, נורית ומשפחותיהם.

